



unum vóru ikki so lættir at flyta, tí at teir vóru ov tungir. Summir høvdu pissað í buksurnar.

Maðurin sigur, at hann kendi væl trupulleikan, ið vístur varð á í Vikuskiftissosíalinum, tí hann varð ofta sendur aftur og fram millum lögreglu og sjúkraflutningstænastuna. Oftast ringdi hann eftir lögregluni fyrst, har hann varð biðin um at ringja eftir sjúkraflutningstænastuni. Sjúkraflutningstænastan vildi hinvegin ikki kennast við menninar, uttan so at teir vóru komnir til skaða, og bóðu mannin ringja aftur til lögregluna. Men tað lögreglan kundi gerast irriterað.

- Eg royndi ofta at fara oman at tosa við hesar menninar, og vit høvdu ein góðan dialog, har eg royndi at vita, um eg kundi fáa teir at fara onkra aðrastaðni. Onkuntíð mátti eg hava fatur í lögregluni, og eg upplivdi fleiri ferðir, at teir vóru trekir, og at teir tímdu

ikkí at koma. Teir tóku tað ikki í álvara.

Maðurin greiðir frá, at tað kom ofta an uppá, hvat lög-reglufólk talan var um. Summir vóru blíðir at hava við at gera, aðrir vóru minni blíðir, og ofta var tað vakthavandi í telefonini, ið gramdi seg um, at tílíkt hevði lögreglan ikki stundir at taka sær av.

Endin gjørdist, at maðurin bað leiðaran hjá sær klaga til lögregluna, tí hann metti, at leiðarin hevði eitt sindur meira tyngd enn hann hevði.

Maðurin sigur, at tað er vert at hava í huga, at hann var bert í hasum starvinum í níggju mánaðir, og at hetta var nakað, ið hann upplivdi fleiri ferðir innan hetta tíðarskeiðið.

- Tað var ofta, at teir verbalt gjørdi seg á onkran, sum kanska gjørdist bangin, ella at teir gjørdi okkurt herverk ella komu upp at klandrast. Tað er so eitt. Men tá teir eru komnir til skaða ella eru til ampa fyri

ferðsluna, so fekk eg ikki ta hjálpa, sum eg skuldi. Teir eru hóast alt menniskju, og vit skulu hjálpa teimum, sigur maðurin. Tað var sum, at lög-reglufólkini vórðu fornermað, tí tey skuldu taka sær av hesum uppgávu.

Settu ágangandi mann inn á Herbergið

Magni Højgaard starvaðist í fleiri ár á Bláa krossi sum leiðari á sosíalu eindini. Hann sigur, at tað var ikki ein trupulleiki, sum hann hoyrði nógv til, at lögreglan ikki vildi fáast við fullar menn, ið ikki megnaðu at ansa eftir sær sjálvum.

Har var tó serliga ein tilbúður, ið fekk hann at øtast. Lögreglan hevði verið og tikið ein mann upp í býnum, sum var ávirkaður av rúsdrekka. Maðurin hoyrði heima á Herberginum, og tí hevði lögreglubilurin koyrt hann niðan har. Tá teir koma á dyr hjá Herberginum er ein kvinna einsa-

møll til arbeiðis, og hon greiðir lögregluni frá, at hon kann ikki taka mannin inn. Maðurin var í ringum standi og hevði verið sera ágangandi um dagin, og hon tordi tí ikki at hava hann har, meðan hon var einsamøll til arbeiðis.

Lögreglan tók eftir øllum at døma ikki boðini hjá henni í álvara, tí maðurin varð settur av á Herberginum kortini, og endin gjørdist, at kvinnan varð noydd at ringja eftir Magna Højgaard, sum mátti koyra til Havnar, soleiðis at hon ikki var einsamøll við manninum. Tá Magni Højgaard var komin til Havnar, varð hann noyddur at ringja eftir sjúkrabilinum, tí tá var maðurin dottin gjøgnum trappurnar og hevði brotið seg sundur.

- Teir tóku hana av bólið, simpulthen. Tað er langt úti, sigur Magni Højgaard.

Lögreglan
Lögreglan var ikki til reiðar at

gera eina viðmerking til blaðið, men í samrøðu í síðstu viku greiddi Bjarni Nattestad, vaktarleiðari, frá, at vanliga mannagongdin til slíkar fráboðanir er at senda ein lög-reglubil út á staðið, og síðani verður ein meting gjørd á staðnum, um hvat skal gerast næst.

- Meta vit tað, at viðkomandi klárar at taka sær av sær sjálvum, so gera vit faktiskt einki við tað. Men er tað soleiðis, at viðkomandi er í einum standi, sum ger, at hann ikki kann taka sær av sær sjálvum, so gera vit tað við viðkomandi, sum vit meta er tað rætta, segði Bjarni Nattestad.

Hvat verður gjørt, er alt eftir, hvørjar umstøðurnar eru. Onkuntíð verða tey koyrd á Herbergið, onkuntíð í brummuna at sova rúsin av sær, og onkuntíð verða teir koyrdir heim, greiddi Bjarni Nattestad frá.